

The Holy See

PAPA FRANJO

REGINA CAELI

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 21. svibnja 2023.*

[[Multimedia](#)]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas se u Italiji i mnogim drugim zemljama slavi Uzašašće Gospodinovo. Blagdan je to koji dobro poznajemo, ali koji može pobuditi u nama neka pitanja, barem dva ako ništa drugo. Prvo: zašto slaviti Isusov odlazak sa zemlje? Njegov bi se odlazak mogao činiti kao nekakav tužan trenutak, a ne nešto čemu bi se trebali radovati! Zašto slaviti jedan odlazak? To je prvo pitanje. Drugo pitanje je: što Isus radi sada na nebu? Prvo pitanje: zašto slaviti? Drugo pitanje: što Isus radi na nebu?

Zašto slavimo? Zato što se Uzašašćem dogodilo nešto novo i prelijepo: Isus je naše čovještvo, naše tijelo odnio na nebo – to je prvi put! – to jest odnio ga je Bogu. Ono čovještvo, koje je uzeo na zemlji, nije ovdje ostalo. Uskrsli Isus nije bio neki duh, to ne, imao je svoje ljudsko tijelo, meso, kosti, sve, tamo, u Bogu, bit će zauvijek. Možemo reći da se od dana Uzašašća sam Bog „promijenio“: od tada više nije samo duh, nego, koliko god da nas voli, nosi u sebi naše vlastito tijelo, našu ljudskost! Pokazano nam je, dakle, mjesto koje nas čeka, jednom ćemo tamo doći. Ovako je pisao jedan drevni Otac u vjeri: „Divne li vijesti! Onaj koji je radi nas postao čovjekom [...], da nas učini svojom braćom, dolazi pred Oca kao čovjek, da sa sobom dovede sve one koji su njegovi“ (Sv. GREGORIJE NISENSKI, *Govor o Kristovu uskrsnuću*, 1). Danas slavimo „osvajanje neba“: slavimo Isusa koji se vraća Ocu, ali s našim čovještvom. I tako je nebo pomalo

naše. Isus je otvorio vrata i njegovo je tijelo tamo.

Drugo pitanje: *što Isus radi na nebu?* On stoji za nas pred Ocem, neprestano mu pokazuje našu ljudskost, pokazuje rane. Meni se sviđa zamišljati Isusa kako pred Ocem ovako moli, pokazujući mu rane: „Ovo je ono što sam pretrpio za ljude, učini nešto!“ Pokazuje mu cijenu otkupljenja, i Otac ostaje ganut. Sviđa mi se tako razmišljati. Tako moli Isus. On nas nije ostavio same. Prije nego će uzići Ocu rekao nam je, kako prenosi današnje Evanđelje: „ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta“ (Mt 28, 20). On je uvijek s nama, gleda nas, on je „uvijek živ da se... zauzima“ (Heb 7, 25) za nas. Da pokazuje rane Ocu, za nas. Riječju, Isus *zagovara*; on je na najboljem „mjestu“, pred svojim i našim Ocem, da se zauzima za nas.

Zagovor je nešto temeljno. Ta vjera i nama pomaže: pomaže nam da ne izgubimo nadu, da se ne obeshrabrimo. Pred Ocem ima netko tko mu pokazuje rane i zagovara.

Neka nam Kraljica neba pomogne zagovarati snagom molitve.

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre!

Žalosno je, ali i mjesec dana od izbijanja sukoba u Sudanu situacija je dalje i jako teška. Dok ohrabrujem djelomične sporazume koji su do sada postignuti, ponavljam usrdan apel da se odloži oružje i molim međunarodnu zajednicu da ne štedi napora kako bi se postiglo to da prevlada dijalog i ublaže se patnje stanovništva. Ne navikavajmo se, molim vas, na sukobe i nasilja! Ne navikavajmo se na rat! Budimo i dalje uz mučenički narod Ukrajine.

Danas se slavi Svjetski dan sredstava društvenih komunikacija na temu *Govoriti srcem*. Srce je to koje nas potiče na otvorenu i srdačnu komunikaciju. Pozdravljam novinare kao i medijske djelatnike koji su ovdje s nama, zahvaljujem im na njihovu radu i nadam se da će uvijek biti u službi istine i općeg dobra. Pljesak svim novinarima!

Danas započinje Tjedan *Laudato si'*. Zahvaljujem Dikasteriju za promicanje cjelovitog ljudskog razvoja i brojnim pripadajućim organizacijama. Pozivam sve na suradnju u skrbi za naš zajednički dom: silno je potrebno združiti znanja i stvaralaštvo! Podsjećaju nas na to i nedavne elementarne nepogode, poput poplava koje su ovih dana pogodile Emiliju Romagnu, čijem stanovništvu još jednom od srca izražavam svoju blizinu. Sad će se na Trgu podijeliti knjižice o *Laudato si'* koje je Dikasterij pripremio u suradnji s Institutom za okoliš iz Stockholma.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i mnogih zemalja... Vidim mnogo zastava,

dobro došli! Posebno pozdravljam Sestre franjevke svete Elizabete iz Indonezije – došle su iz daleka! – vjernike iz Malte, Malija, Argentine, s karipskog otoka Curaçao i Glazbeni sastav iz Portorika. Svidjelo bi mi se kasnije čuti vas kako svirate!

Pozdravljam, nadalje, sudionike biskupijskog hodočašća iz Aleksandrije; krizmanike iz Genovske biskupije s kojima sam se jučer susreo u Svetoj Marti, s crvenim šeširom, tamo, bravo vi!; župne skupine iz Molisea, Scandiccia, Grottea i Grumo Nevana; udruge zauzete za obranu ljudskog života; Zbor mladih „Emil Komel“ iz Gorizie; učenike škola „Katarina od svete ruže“ („Caterina di Santa Rosa“) i „Svete Uršule“ („Sant’Orsola“) iz Rima te djecu Bezgrešne.

Svima vam želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Ne zaboravite to, molim vas. Dobar tek i doviđenja!